

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 1 oktober 2019 met nummer RvVb-S-1920-0097
in de zaak met rolnummer 1819-RvVb-0804-SA

Verzoekende partijen	<ol style="list-style-type: none">1. de nv IMMO TIPA2. de heer Efren MAIDANA <p>vertegenwoordigd door advocaat Stefan PIETERS met woonplaatskeuze op het kantoor te 8310 Brugge, Baron Ruzettelaan 3 bus 3.3</p>
Verwerende partij	de deputatie van de provincieraad van WEST-VLAANDEREN
Tussenkommende partij	de nv van publiek recht INFRABEL vertegenwoordigd door advocaat Philippe VAN WESEMAEL met woonplaatskeuze op het kantoor te 1050 Brussel, Louizalaan 235

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 12 juni 2019 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 25 april 2019.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tweede verzoekende partij namens de eerste verzoekende partij tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge van 1 augustus 2016 ongegrond verklaard.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een stedenbouwkundige vergunning verleend onder voorwaarden voor het vellen van 1 wilg, 12 esdoorns, 8 essen, 11 populieren, 5 sierkersen, 1 paardenkastanje, 2 beuken, 3 levensbomen (stamdiameter 50-120 cm) + heraanplanten op een perceel gelegen te 8200 Sint-Andries (Brugge), Korte Vesting zn.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.
De tussenkommende partij verzoekt met een aangetekende brief van 30 juli 2019 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkommende partij met een beschikking van 20 augustus 2019 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De verwerende partij dient geen nota met opmerkingen over de vordering tot schorsing maar wel het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij over de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 17 september 2019.

Advocaat Sander VAN HULLE *loco* advocaat Stefan PIETERS voert het woord voor de verzoekende partijen. Advocaat Yannick BALLON *loco* advocaat Philippe VAN WESEMAEL voert het woord voor de tussenkomende partij.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, verschijnt niet op de zitting.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

Op 14 maart 2014 verleent de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar de stedenbouwkundige vergunning voor het aanleggen van een derde spoor tussen Brugge Station en de vertakking Dudzele, alsook de vernieuwing van de brug over de Blankenbergse Steenweg.

2.

De tussenkomende partij dient op 1 juli 2016 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Brugge een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor “het vellen van 1 wilg, 12 esdoorns, 8 essen, 11 populieren, 5 sierkersen, 1 paardenkastanje, 2 *beuken*, 3 *levensbomen* (*stamdiameter 50-120 cm*) en het *heraanplanten*” langsheen de spoorweg.

Het perceel ligt volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘Brugge-Oostkust’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 april 1977 deels in parkgebied en deels in woongebied.

Het perceel ligt binnen de grenzen van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, ‘Afbakening regionaalstedelijk gebied Brugge van 4 februari 2014 en ook binnen de grenzen van het provinciaal ruimtelijk uitvoeringsplan ‘Solitaire vakantiewoningen Brugge-Oostende’ goedgekeurd op 5 juni 2015, maar niet in een gebied waarvoor er stedenbouwkundige voorschriften zijn bepaald.

Er werd geen openbaar onderzoek georganiseerd.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 14 juli 2016 voorwaardelijk gunstig.

Het college van burgemeester en schepenen verleent op 1 augustus 2016 onder voorwaarden een stedenbouwkundige vergunning aan de tussenkomende partij, op grond van de motieven zoals opgenomen in het advies van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar. Het college beslist:

“ ...

Toetsing aan de goede ruimtelijke ordening:

De aanvraag omvat het rooien van bomen waarvan de stammen een omtrek hadden die kleiner was dan 100cm (op het moment van de vergunningsaanvraag voor de aanleg van het derde spoor – BV 20133447) en die niet werden opgenomen in de reeds vergunde zones voor de te rooien bomen.

Het betreft het rooien van 43 bomen op het Infrabeldomein tussen de Koning Albert-I-Laan en de Gistelse steenweg, in het kader van de start van de werken voor de aanleg van de bedding en de bouw van steunmuren tussen de Koning Albert-I-laan en de Korte Vesting in het kader van de vergunde werken – aanleg derde spoor.

Volgende bomen worden geveld:

- 1 wilg – stamomtrek >1m
- 9 esdoorns – stamomtrek tss 0,5 en 1m;
- 3 esdoorns – stamomtrek >1m;
- 6 essen – stamomtrek tss 0,5 en 1m;
- 2 essen – stamomtrek >1m;
- 7 populieren – stamomtrek tss. 0,5 en 1m;
- 4 populieren – stamomtrek > 1m;
- 2 sierkersen – stamomtrek tss. 0,5 en 1m;
- 3 sierkersen – stamomtrek >1m;
- 1 paardekastanje – stamomtrek tss. 0,5 en 1m;
- 2 beuken – stamomtrek >1m;
- 3 levensbomen – stamomtrek tss. 0,5 en 1m).

De te rooien bomen vallen binnen de locatie waar reeds vergunning werd verleend voor de aanleg derde spoor (incl. rooien bomen). De bomen die zich boven het talud bevinden, vormen tevens een reëel valrisico voor de bestaande en nieuwe sporen.

Ter compensatie worden de heesters en bomen aangeplant in de zone tussen de buitenvestigingsgracht en de talud. Tegenaan de talud komt een geluidsscherm dat wordt aangeplant met klimplanten.

(...)

Het college van Burgemeester en Schepenen geeft de vergunning af aan de aanvrager

(...)

Voorwaarden: Heraanplanten van heesters, klimplanten en bomen volgens ingediend beplantingsplan.

...”

Tegen deze beslissing tekent de tweede verzoekende partij namens de eerste verzoekende partij op 6 september 2016 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 28 oktober 2016 om dit beroep niet in te willigen en de stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden te verlenen. Zijn advies wordt bijna integraal overgenomen in de beslissing van 8 december 2016.

Na de hoorzitting van 8 november 2016 verklaart de verwerende partij het beroep op 8 december 2016 ongegrond en verleent de stedenbouwkundige vergunning onder de voorwaarde van het college van burgemeester en schepenen (zijnde heraanplant volgens ingediend beplantingsplan) en mits uitsluiting van de boom waarvan de aanvrager erkent dat die niet op zijn eigendom staat.

3.

De eerste verzoekende partij vordert met een aangetekende brief van 30 januari 2017 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van deze beslissing. De vordering tot schorsing wordt met het arrest van 6 juni 2017 met nummer RvVb/S/1617/0916 verworpen. Met het arrest van 10 juli 2018 met nummer RvVb/A/1718/1087 vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 8 december 2016 omdat het advies van het agentschap Onroerend Erfgoed en het advies van het agentschap Natuur en Bos is vereist en deze ontbreken.

4.

Na dit vernietigingsarrest wordt de administratieve procedure hernomen.

Het agentschap Onroerend Erfgoed adviseert op 11 februari 2019 gunstig.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 18 maart 2019 om het administratief beroep niet in te willigen en een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder de voorwaarde van het college van burgemeester en schepenen (zijnde heraanplant volgens ingediend beplantingsplan) en mits uitsluiting van de boom waarvan de aanvrager erkent dat die niet op zijn eigendom staat.

Na de hoorzitting van 29 mei 2018 leggen de verzoekende partijen op 30 mei 2018 als repliek op het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar een nota neer.

Na de hoorzitting van 26 maart 2019 verklaart de verwerende partij op 25 april 2019 het beroep ongegrond en verleent een stedenbouwkundige vergunning onder de voorwaarde van het college van burgemeester en schepenen (zijnde heraanplant volgens ingediend beplantingsplan) en mits uitsluiting van de boom waarvan aanvrager erkent dat die niet op zijn eigendom staat. De verwerende partij sluit zich aan bij het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, maakt zich de inhoud ervan eigen en motiveert:

“ ...

5A *BESCHRIJVING VAN DE AANVRAAG*

(...)

Deze aanvraag kadert in de aanleg van een 3^e spoor tussen het station van Brugge en de vertakking Dudzele, waarbij de werken de aanleg van de bedding en de bouw van steunmuren tussen de Koning Albert I-laan en de Korte Vesting voorzien.

(...) Op het ogenblik van de 3^e vergunningsaanvraag voor de aanleg van het derde spoor waren de te rooien bomen niet vergunningsplichtig, m.a.w. de stamomtrek was kleiner dan 0,5m en bijgevolg werden ze niet opgenomen in de al vergunde zones voor de te rooien bomen. Uit huidige aanvraag blijkt dat 9 esdoorns, 6 essen, 7 populieren, 2 sierkersen, 1 paardenkastanje en 3 levensbomen een stamomtrek hebben tussen 0,50m en 1m, de overige bomen hebben een grotere stamomtrek. De bomen bovenaan het talud vormen een valrisico voor de bestaande en nieuwe treinsporen.

(...)

5B TOETSING AAN WETTELIJKE EN REGLEMENTAIRE BEPALINGEN

In het beroepsschrift wordt opgeworpen dat het voor de beroeper onmogelijk is om met zekerheid te weten waar alle 43 bomen worden gerooid aangezien geen exact adres en kadastrale gegevens worden vermeld op de afgeleverde stedenbouwkundige vergunning.

Dit bezwaarpunt kan niet bijgetreden worden. Aangezien deze aanvraag ligt langsheen de spoorweg is er noch een huisnummer, noch een kadastraal nummer gekend.

Op basis van de plannen is wel duidelijk waar de beplanting wordt gerooid en op welke plaats nieuwe wordt voorzien.

Uit de plannen is af te leiden dat ter hoogte van de beroeper 7 bomen met een stamomtrek groter dan 1m worden gerooid (zijnde Populus species: nrs. 43, 45, 49, 54 en Prunus species: 63, 64, 65) en 16 bomen met een stamomtrek kleiner dan 1m. Er worden 2 soorten heestersgroepen voorzien ter vervanging, enerzijds een groep (S1) van 147m² bestaande uit: Cornus sanguinea, Cotoneaster francetti, Sambucus nigra en Tamarix ramosissima en anderzijds een groep (S2) van 17m² bestaande uit Cotoneaster franchetti, Cytisus scoparius, Rosa rubignosa en Viburnum carlesii. Bijkomend zijn er geluidschermen die beplant zullen worden met 3 klimplanten (een menging van Clematis vitalba, Lonicera caprifolium en Parthenocissus quinquefolia).

De voorziene beplanting bestaat uit een combinatie van half wintergroene en bladverliezende beplanting, de maximale hoogte bedraagt zo'n 3,5m, waardoor de beroeper in de toekomst opnieuw zal kijken op een groen kader.

*In het beroepsschrift wordt gesteld dat de aanvraag **niet** voldoet aan het **dossiersamenstellingsbesluit** (BVR 28/05/2004).
(...)*

Op het plan zijn de te rooien bomen aangeduid. In tabelvorm wordt per boom de boomsoort, en stamomtrek vermeld, evenwel is slechts vermeld als de stamomtrek kleiner of groter is dan 1m, m.a.w. de gemiddelde stamomtrek ontbreekt alsook de gemiddelde ouderdom. Op de hoorzitting werden de nodige stukken aangebracht; die worden weliswaar betwist door beroepsindiener, doch het ontbreken van deze gegevens is niet van essentiële aard ten einde de aanvraag met kennis van zaken te kunnen beoordelen.

Op het plan staan tevens beplantingsschema's van het nieuw aan te planten plantgoed.

Er kan geconcludeerd worden dat men over voldoende gegevens beschikt om met kennis van zaken het dossier te beoordelen.

*Tenslotte wordt in het beroepsschrift ook nog opgeworpen dat enkele **bomen op grond van de beroeper** zouden staan. Volgens de ingediende plannen staan alle te rooien bomen op eigendom van Infrabel, m.a.w. er wordt niks gerooid op iemand anders zijn eigendom. De administratieve overheid, i.c. de deputatie mag bij de beoordeling van een stedenbouwkundige aanvraag geen uitspraak doen over **burgerrechtelijke aangelegenheden**. Burgerrechtelijke aangelegenheden behoren namelijk tot de exclusieve bevoegdheid van de rechtelijke macht. Om die reden wordt een eventuele stedenbouwkundige vergunning steeds verleend onder voorbehoud van burgerrechtelijke rechten (artikel 4.2.22 VCRO).*

Op de hoorzitting erkent de aanvrager evenwel dat 1 van de 43 bomen niet op het eigendom van Infrabel gelegen is. Niettemin wenste aanvrager geen afstand te doen van de aanvraag tot het rooien van die ene boom.

*Indien vaststaat dat aanvrager geen eigenaar is van de ene boom (wat door hem expliciet wordt erkend op de hoorzitting), is het duidelijk dat de vergunning wat betreft die ene boom nooit kan gerealiseerd worden. Dit geldt des te meer aangezien beroepsindiener precies het eigendomsrecht ervan claimt. De 43ste boom dient dan ook uit de vergunning te worden gesloten.
(...)*

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming voor zover de goede ruimtelijke ordening niet wordt geschaad (zie 4c / opportuniteitsbeoordeling).

*De aanvraag dient getoetst aan **de gemeentelijke verordening op het bouwen, verkavelen en op beplantingen** (deputatie 07.04.2011 – BS 19.04.2011).*

Volgens artikel 42 dient een vergunning te worden aangevraagd om bomen die op 1,00m boven het maaiveld een stamomtrek van 0,50m of meer hebben, te vellen, te rooien of grondig te snoeien. De aanvraag is in overeenstemming met de gemeentelijke verordening.

De natuurtoets

Overeenkomstig artikel 16, §1 Natuurdecreet draagt de overheid er zorg voor dat ingevolge de vergunningsplichtige activiteit geen vermijdbare schade aan de natuur kan ontstaan, door enerzijds het opleggen van voorwaarden of door anderzijds het weigeren van de vergunning.

*Voor huidige aanvraag dient geen advies ingewonnen bij het agentschap voor Natuur en Bos. Volgens de aangereikte documenten kan er vastgesteld worden dat de aanvraag kadert in de aanleg van een 3e spoor tussen station Brugge en de vertakking Dudzele, waarbij de werken de aanleg van de bedding en de bouw van steunmuren tussen de Koning Albert I-laan en de Korte Vesting voorzien. Na het rooien worden nieuwe beplantingen voorzien bestaande uit hoogstambomen, heesters en klimplanten. De nieuwe groenstructuren zullen zorgen voor nieuwe natuurwaarden langsheen deze lijninfrastructuur.
(...)*

Ingevolge de vernietiging door de RVVb werden het agentschap onroerend erfgoed en het agentschap voor natuur en bos op 17 januari 2019 om advies verzocht.

Het agentschap onroerend erfgoed verleende een gunstig advies.

Het agentschap voor natuur en bos heeft na twee maanden nog steeds geen advies verleend. Redelijkerwijs moet worden aangenomen dat het advies als gunstig moet worden aanzien.

5C BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

De gevraagde kapping kadert in de aanleg van een 3e spoor tussen het station van Brugge en de vertakking Dudzele die reeds vergund is.

*In het beroepsschrift wordt opgeworpen dat door het rooien van de beplanting **het zicht** compleet zal veranderen en er eveneens **lawaaihinder** zal zijn.*

*De bomen die bovenaan het talud staan vormen een reëel **valrisico** voor de bestaande en nieuwe sporen, waardoor het in het kader van algemeen belang aangewezen is dat deze bomen worden gerooid.*

*De bomen langsheen het spoor zorgen ervoor dat de bewoners geen direct zicht hebben op de bovenleidingen van het spoor. De nieuwe beplanting zorgt voor een **aangenamer leefklimaat** en tevens een **groenere omgeving**. Door het rooien van de aanwezige beplanting zal tijdelijk zicht ontstaan op de bovenleiding van deze lijninfrastructuur, doch door de nieuwe aanplant zal binnen enkele jaren opnieuw een groen kader aanwezig zijn en zal er geen rechtsreeks zicht ontstaan op de spoorweg. Door de voorziene beplanting zullen nieuwe natuurwaarden zich ontwikkelen.*

*Om het lawaaihinder voor de omwonenden zoveel mogelijk te beperken worden nieuwe **geluidsmuren** voorzien die eveneens beplant zullen worden met 3 soorten klimplanten, waardoor deze constructies opgaan in de aanwezige groenstructuren.*

Het voorziene ontwerp is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

5D CONCLUSIE

Het ontwerp voorziet vellen van 43 bomen en nieuwe aanplantingen. De gevraagde kapping kadert in de aanleg van een 3e spoor tussen het station Brugge en de vertakking Dudzele. die ondertussen al vergund is doch op het moment van de stedenbouwkundige aanvraag waren niet alle bomen vergunningsplichtig.

De aanvraag is in overeenstemming met de planologische bestemming en is in overeenstemming met de goede ruimtelijke ordening.

...

Dat is de bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. Dit onderzoek is slechts nodig wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen dat hun vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hoogdringend is, aangezien de tussenkomende partij volop bezig is met de aanleg van het derde spoor tussen het station van Brugge en de vertakking Dudzele en dat de bomen die het voorwerp vormen van de bestreden beslissing in een zeer korte tijdspanne kunnen gerooid worden. Ze houden voor dat er ondertussen reeds enkele zijn gerooid. Ze zijn van oordeel dat de normale doorlooptijd van een vernietigingsprocedure niet kan afgewacht worden.

De verzoekende partijen vervolgen dat ze ernstige schade zullen ondervinden, met name visuele schade met gevaar voor inkijk en geluidshinder. Wat betreft de visuele hinder, wordt aangevoerd dat de tweede verzoekende partij vanuit het kasteeltje en de tuin rechtstreeks zal uitkijken op de sporen, aangezien een aantrekkelijke groene omgeving met bomen en struiken zal verdwijnen. Volgens de verzoekende partijen zal het jaren duren alvorens de heraangeplante bomen tot wasdom zullen zijn gekomen. Waar er sprake is van het plaatsen van geluidsmuren die gebeurlijk zullen beplant worden met drie soorten klimplanten, voeren ze aan dat het niet duidelijk is waar deze geluidsmuren zullen komen en dat er een groot onderscheid moet gemaakt worden tussen een uitzicht op geluidsmuren en een aantrekkelijk uitzicht op bomen, heesters en struiken.

Met betrekking tot de geluidshinder, zijn ze ook van oordeel dat door het wegnemen van de bomen het milderend effect van deze bomen voor het geluid afkomstig van de sporen zal worden weggenomen. Waar er sprake is van een geluidsscherm, dat tegen de talud zal geplaatst worden, stellen ze dat niet bepaald is hoe hoog dit geluidsscherm zal zijn.

Tot slot wijzen ze er op dat de tweede verzoekende partij ten persoonlijke titel in de huidige procedure als verzoekende partij optreedt en een ernstig nadeel zal lijden, dat niet op financiële wijze kan worden vergoed.

2.

De verwerende partij heeft geen verweer gevoerd.

3.

De tussenkomende partij stelt dat de verzoekende partijen zich beperken tot loutere veronderstellingen en vage beweringen in verband met de aanvang van de vergunde werken en de beweerdte hinderaspecten.

Ze verwijst naar de bewoordingen van de bestreden beslissing waar reeds werd geantwoord op de beroepsgrievens van de verzoekende partijen inzake visuele hinder en geluidshinder en citeert deze.

Tot slot haalt de tussenkomende partij ook nog de bewoordingen aan uit het arrest van de Raad van 6 juni 2017 met nummer 1617/RvVb/0362/SA, waarbij de eerste vordering tot schorsing van de verzoekende partijen werd afgewezen. Ze voert aan dat er geen nieuwe concrete elementen en/of omstandigheden aangetoond worden die een schorsing van de bestreden beslissing hoogdringend maken.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

Zoals reeds vastgesteld in het niet-schorsingsarrest van 6 juni 2017 met nummer RvVb/S/1617/0916 kadert de aanvraag in de aanleg van een derde spoor tussen het station Brugge en de vertakking Dudzele, vergund op 14 maart 2014. Het vellen van 43 bomen die op dat ogenblik niet vergunningsplichtig waren omdat de stamomtrek toen minder dan 0,5 meter was, vormt het voorwerp van de voorliggende vergunningsaanvraag. In de bestreden beslissing wordt één boom uit de vergunning gesloten omdat de tussenkomende partij erkent dat deze op het terrein van de verzoekende partijen staat en er wordt een voorwaarde van heraanplant volgens een ingediend beplantingsplan opgelegd (heraanplant met hoogstambomen, heesters en klimplanten).

De verzoekende partijen vrezen als burens op zeer korte termijn te worden geconfronteerd met de nadelen die de uitvoering van de bestreden beslissing met zich mee zal brengen, in het bijzonder visuele schade met gevaar voor inkijk en geluidshinder omwille van het verdwijnen van de bufferende werking van de bomen ter hoogte van hun eigendom.

3.

Een zaak is alleen maar 'hoogdringend' wanneer de vrees voor schade van een zekere omvang dan wel aanzienlijke ongemakken of nadelen, een onmiddellijke beslissing wenselijk maakt en wanneer deze nadelige gevolgen niet kunnen opgevangen worden binnen de gebruikelijke termijn van de vernietigingsprocedure. In de regelgeving wordt niet vereist dat de ingeroepen nadelige gevolgen "onherroepelijk schadelijk" zouden zijn, wel moeten ze voldoende zwaarwichtig zijn.

4.

4.1

De doelmatigheid van een schorsingsvordering hangt af van de behandelingstermijn van het vernietigingsberoep en van de aanvang en snelheid van uitvoering van de vergunning. Een verzoekende partij heeft geen vat op het verloop van de vernietigingsprocedure, noch op het tijdstip van de aanvang van de werken. Van een verzoekende partij kan en mag geen onmogelijke bewijslast gevraagd worden, te meer daar er geen indicaties voorhanden zijn wanneer met de werken zou gestart worden.

Rekening houdend met de aard van de werken kan het aannemelijk voorkomen dat de vergunde kap in een korte tijdspanne kan worden uitgevoerd. Dit is op zich evenwel niet voldoende om de hoogdringendheid te aanvaarden.

Waar de verzoekende partijen op de zitting van 17 september 2019 foto's neerleggen waarvan ze voorhouden dat ze het bewijs inhouden dat de tussenkomende partij met de kap van de bomen begonnen is, ontkent de tussenkomende partij dit formeel. De Raad merkt op dat de foto's geen aanduiding bevatten waar ze genomen zijn, terwijl op de plannen de te rooien bomen zijn aangeduid en in de bestreden beslissing duidelijk vermeld wordt welke bomen er ter hoogte van de verzoekende partij worden gerooid (7 bomen met een stamomtrek van meer dan één meter en 16 bomen met een stamomtrek tussen 0,5 meter en 1 meter), zodat het voor de verzoekende partijen mogelijk moet zijn geweest op de een of andere wijze aan te duiden waar de foto's werden genomen. De foto's laten bovendien enkel bermen naast de spoorweg zien waarop blijkbaar het gewone onderhoud is gebeurd met verwijdering van kreupelhout, terwijl de ene foto waarop stammen zijn te zien, deze niet afkomstig lijken te zijn van bomen met een omtrek van meer dan 0,5 meter en dus blijkbaar geen betrekking hebben op de te kappen bomen. Uit de neergelegde foto's kan de Raad dan ook niet afleiden dat de tussenkomende partij, nu plots na de herstelbeslissing, toch de vergunde kap zou gestart zijn, en in bijzonder ter hoogte van de eigendom van de verzoekende partijen.

4.2

De aan de bestreden beslissing toegeschreven hinder moet ook voldoende zwaarwichtig zijn zodat duidelijk is dat de vernietigingsprocedure niet kan afgewacht worden.

In de eerste schorsingsprocedure trad enkel de eerste verzoekende partij op. De Raad oordeelde in het eerste niet-schorsingsarrest dat een rechtspersoon geen genotsschade kon invoeren. In de voorliggende procedure treedt ook de tweede verzoekende partij op, zijnde de bestuurder van de nv, die woont in de eigendom van de eerste verzoekende partij en als dusdanig de genotsschade invoert.

Ook nu moet de Raad vaststellen dat de eerste verzoekende partij als rechtspersoon geen persoonlijke schadelijke gevolgen invoert ter ondersteuning van de hoogdringendheid. Ze verduidelijkt immers niet op welke wijze de tenuitvoerlegging van de bestreden haar werking en voortbestaan in het licht van haar statutaire doelstellingen in het gedrang zou brengen. Er kan dan ook geen hoogdringendheid in hoofde van de eerste verzoekende partij worden aangenomen.

De tweede verzoekende partij woont en is gedomicilieerd in de eigendom van de eerste verzoekende partij, grenzend aan het perceel van de tussenkomende partij. De tweede verzoekende partij betoogt dat ze na uitvoering van de bestreden beslissing visuele hinder zal lijden aangezien ze als bewoner zal uitkijken op de sporen en treinen en ze bovendien lawaaihinder zal moeten ondergaan. Ze betreft de door de bestreden beslissing opgelegde voorwaarde inzake

herbeplanting bij haar betoog en stelt algemeen dat het jaren zal duren alvorens de heraanplant tot wasdom zal komen en ze bekritiseert vervolgens de voorwaarde van de geluidsmuur wat betreft de doelmatigheid en de precisie ervan (op welke afstand van het talud, hoe hoog). In de mate dat de tweede verzoekende partij met dit betoog de wettigheid van de bestreden beslissing lijkt te betwisten, betreft dit een discussie over de grond van de zaak en volstaat dit niet om de hoogdringendheid aan te tonen.

Met betrekking tot de ingeroepen visuele nadelen en geluidshinder stelt de tweede verzoekende partij louter dat ze een ernstig nadeel zal lijden dat niet op financiële wijze kan worden vergoed. De Raad oordeelt dat de gevreesde nadelige gevolgen niet voldoende zwaarwichtig zijn. De bestreden beslissing voorziet, op basis van een herplantingsplan, in de onmiddellijke heraanplant van bomen en heesters en in het aanbrengen van geluidschermen die voorzien worden met drie soorten klimplanten. Dat de tweede verzoekende partij gedurende een beperkte periode een direct zicht zal hebben op de spoorinfrastructuur wordt deels gemilderd door het geluidscherm dat tegen het talud wordt aangebracht en is bovendien slechts tijdelijk van aard. De tweede verzoekende partij brengt bovendien nauwelijks concrete gegevens bij over haar huidig uitzicht op de begroeiing en de afstand vanuit haar woning tot de spoorinfrastructuur. In de bestreden beslissing wordt ook overwogen dat door de vergunde kap enkel tijdelijk zicht zal ontstaan op de bovenleiding van de spoorinfrastructuur, maar niet op de sporen zelf. De tweede verzoekende partij betwist deze feitelijke vaststelling niet.

De Raad besluit dat de verzoekende partijen, en in het bijzonder de tweede verzoekende partij de hoogdringendheid, wat de ernst van de nadelen betreft, eerder lijken te veronderstellen maar niet voldoende concreet en aannemelijk maken. Uit het voorgaande volgt dat de gevreesde nadelen niet noodzakelijk tot het nemen van een schorsingsbeslissing.

5.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 1 oktober 2019 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Margot DEPRAETERE

Hilde LIEVENS